

Tuji svet in boj srdit sta
Uzela čute svete mi...
Ho pa tebe zrem, spet — vera
Močna v srcu se budi.

Hot rezedic vonj nocoj mi
Tvoj dehti pokoj presvet;
Ho željan ga pijem, v srcu
Up se živ poraja spet...

Tiha noč, zakaj prižigaš
Urh nebes zvezdâ nebroy?
Glej, kot nikdar prej — ljubezen
Moja spet žari nocoj!

Sveta noč, o daj, da plakam
Gorke ti v pozdrav solzé!
Morda kot nocoj nikoli
Ueč ne bom te zrl... Kdo ve?!

III.

Sladkó zasniivala vasica
Zagorska je sred rodnih tal,
Skrivnostno vztrepetale lučke
Nadnjo so z jasnih rajskih dalj...

Ostavil delavec je truden
Težaven, znojen posel svoj,
Pozabil boj za kruh grenak je
In boli težke vse nocoj.

Pozabil on celó za hip je,
Da v solznem svetu je — trpin;
Zdaj v koči borni mirno sanja,
Kak srečen je le on edin...

Sloni božična noč ljubeče,
Nad širno zemljico sloni
In z nežnimi jo zre očesci,
Kak v nje objemu ljubko spi.

Nocoj še mamicí nezabni
Razjasnil se obraz je vel.
Nad jaslicami v kotu verno
Pogled ji moli zdaj vesel.

Vesel? ... O da! A še srečnejša
Nocoj bi mamica bila,
Če sinka dragega bi spet ji
Urnila daljna, tuja tla.

Po njej pa tudi sinku toži
Nocoj se tu na tujih tleh,
In po božični sveti noči
Ob lepih Šávinih bregeh...

Pokoj hladeč in tiha radost
Pač i nad njim nocoj kipi,
J njemu zvezdic žar smehlja se,
A vendar isti, isti ni...

In ista v tujini hladni
Noč biserna božična ta,
Hot tam v zagorski je vasici
Pri ljubi mamicí — doma...

Savo Zagorski.

Mimica in zimica.

„Prídi, prídi bela,
Mrzla zimica!“
Včeraj je vesela
Pela Mimica.

Danes pa peči se
Gorke že tišči
In na jok drži se,
Mami govori:

„Ah, zakaj je prišla
Zima ta med nas,
Skozi temne gaje
Z njo je prišel mraz.

Pada na planine
Beli, mrzli sneg,
Mrtve so doline,
Mrtev dol in breg.“

Gradiški.

